

θη ὁ σαρκοφάγος τοῦ Συλλόγου **Γόκιον Γόκωνος** (οἰκία Δ. Διαμαντοπούλου).

Ἐπί πλακὸς ἐπιμηκεστάτης ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Συλλόγου Ραιδεστοῦ ὑπ' ἀριθ. 61.

Παῖδα με γυμνασίων ἐμπείραμον Ἐρμάννος
καὶ τυχὸν ἰδρώτων ἄξιον Ἡρακλέους
ἤδη που μέλλοντα παρὰ ξυστοῖς φιλάθλοις
κ' αὐτὸν ἀριθμεῖσθαι τοῦ μεγάλου σταδίου
ἤρπασεν ἢ πάντων φθονερῇ Θεὸς ἧς ἐπὶ μνήμα (;)
κληρωτῆς ἀδίκου κεκλίμεθ' ἔργα τύχης.

Ἦδη γυμνασίοις ἠσκημένον εὐτροφος ἄτλας
παῖδα με ὡς πάτρης ἐλπίδα καὶ πατέρος
ἐγγὺς τις κοτίνφ φθονερός κατεκοίμισεν Ἄδης
ψευομένως τόσσους εἰς ἀρετὴν καμάτου

Ἄνομα μοι Δωρὰς πατρὸς Λιόκλειος ἀπ' αὐτοῦ
ἄθλιον εἰς διδαχὴν τάλατα ποιῆσαι ἄτεκνον ;

ΑΧΡΙΒΕΝ

Ἀχριβέν Τουρκιστὶ σημαίνει ἐρεσία. Χωρίον ἐπὶ τῆς εἰς Ραιδεστὸν ἀγούσης πρὸ τῆς Ἄπρου. Σώζονται ἀρχαῖοι τάφοι ὁ τουλάχιστον αἰώνων. Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἔργον τοῦ Ἀποστ. Λουκά, ἠρπάγη ἐκ τῆς Ἡρακλείας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. Βαλκανικοῦ πολέμου. Ἐστάλη ἐπιτροπὴ ἐκ Ραιδεστοῦ εἰς Σόφιαν, ἧς μέλος ἦτο καὶ ὁ Ἀριστόδημος Μαργαριτώφ, συστημένος ὑπὸ τοῦ κ. Φραντζῆ καὶ τὸν κ. Πανᾶν. Ἄλλ' αἱ περιστάσεις δὲν ἦσαν κατάλληλοι δι' ἐνέργειαν.

ΓΕΝΙ-ΤΣΙΦΛΙΚ

Ἐν Γενί-τσιφλικ εὐρίσκονται λίθοι, βάθρα, (ὧν ἐν σώζει καὶ τὴν ἐπιγραφὴν 2—3 αἰων. μ. Χ. **Θεοῖς καταχθῶ | νίοις Γαλληνός | Ἀλεξάνδρου | τὸν βωμόν καὶ | ὁ ἀδελφὸς Ζῶσι | μος Ἀλεξάνδρου.**

Δύο σαρκοφάγοι πρὸ (ἀνδρῶν) νῦν κρήνης, ὧν ἡ μικροτέρα φέρει καὶ ἐπιγραφὴν πάλιν ἐν δέλτφ μέση: **Γάιος, Γαῖου** κλπ. (ἀρ. 16 ὑπὲρ τὸν κρουνὸν ἀνάγλυφον νεκροδείπνου τὸ δεξ. ἡμισυ μετὸν ἤρωα ἀνακεκλιμένον ὡς συνήθως, ὑψοῦνται κέρασ τῇ δεξιᾷ ὑπὸ δὲ τὴν κλίνην τράπεζα λεοντόπους.

Ἐνώπιον ἴσταται κίων ἰωνικός με περίεργα ἄνω ἐντὸς τῶν ραβδώσεων κροσσοειδῆ ἢ ἀτρακτοειδῆ ἑξαγώνια. Τὸ Γενί τσιφλικ κτῆμα τοῦ Στεφάνοβικ, ἠγοράσθη πρὸ 30 ἐτῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, δυστυχῶς βουλ-
Θ ρ α κ ι κ ᾶ Ι Ε'

Γ. Διαμαντόπουλος:
Ὀδοιπορικὴ
Ἐρακλειὰ Ἀθ
τ. Ι Β' 1941
σ. 113-116

Ἐπιγραφὴ Ραϊδεστού.

ΜΑΓΑΝΑ ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕ

ΗΙC ΩΣΕΥΜΕΝΟΥ

SITVSEST ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΥΕΡ

ΔΗΜΟCΑΕΕΗΡΑ

ΓΕ ΤΟΥ ΔΗΜΗ

ΤΡΙΟΣ ΠΟΣΕΙ

ΔΩΝΙΟΥ

ΑΡΗΣΩΝ· ΜΟΛΑΥ

ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕ ΩC

ΑΤΤΑΛΟΥ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ

ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙC CΗC

CΤΡΑΤΟΝΙΚΗC

ΕCΤΙΑΙΟC

ΙΙΙΜΑΡΤΟΥ

ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕΩC

ΑΤΤΑΛΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛ

ΦΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙC CΗC

CΤΡΑΤΟΝΙΚΗC

ΔΘΗΝΟΔΩΡΟC

ΛΕΙΤΟΥ

ΙΡΙ ΚΑΙ

ΩΡ

γάρων. Τὰ εὐρήματα ἴσως πρόγονός τις τοῦ Στεφάνοβικ ἔφερεν ἐξ Ἡρακλείας.

Παλινόστησις τῶν προσφύγων.

Εὐρίσκομεν ἀκριβῶς ἀποβιβαζομένους ἐκ τοῦ : « Ἐρμού » 180 οἰκογενείας παλινοστούτων. Εἶχον προηγηθῆ 85 ἄλλαι καὶ αὐτόπται τῆς τύβης καὶ ταλαιπωρίας (καὶ ἐξαντλήσεως πολυχρονίου τῶν εἰς Θεσσαλονίκην, ἐνῶ οἱ ἐξ Ὑδρας ὕγιεις π.χ.) καὶ συγκινούσης. Ἐλλειψις στέγης δὲν ἴστανται (πλέον τῶν 50 ἐκ τῶν 400 στεγῶν ἡμετέρων) καὶ σιβαγμός καὶ θλιβερὰ ἄποψις τῶν ἄνεν σπόρου καὶ κτηνῶν καὶ ἐργαλείων οἰωνοδήποτε καὶ χρημάτων ἐπανακαμπτότων. Πῶς θὰ ζήσωσι ; Καὶ ὅμως εἰς τὰ ὑγρά των μάτια λάμπει ἡ χαρὰ καὶ εἰς τὰ χεῖλη των διαρκῶς ἀνατέλλει ἡ παρηγορία καὶ ὅλα ὅλα λησμονημένα, τοῦλάχιστον εἶναι Ἑλληνικά καὶ ἔχουμε πλεῖα τὴν σημαίαν μας. Δάκρυα Μιχαηλίδου ἐκθέτοντος τὰ ἀδιήγητα τοῦ διωγμοῦ τὰς ἐκβιάσεις, ἀπειλὰς ἐνόπλων ἀτάκτων, προσποιήσεις ἐκτελέσεως, ψευδεπεμβάσεις ἀρχῆς καὶ πάλιν. Καὶ συμπληροῦν τὴν φοικτὴν εἰκόνα αἱ διηγήσεις τῶν δι' Ἡρακλείας ἄλλων ἐπιβιάσεων καὶ διωγμῶν (ὅλης τῆς ΒΑ. Θράκης), ἀλλ' ἐπεκτεινομένης τῆς ἐκμυστηρεύσεως τόσων βασάνων εἰς τὰ Τουρκικά ἐν γένει χρόνια, μὲν ἑξαζωντανεύουν λησμονημένας διηγήσεις — χοροὶ γυμνῶν γυναικῶν ἐνώπιον κραιπαλούντων κλπ. Ἐντύπωσιν δὲ κάνουν τόσαι φοικταὶ λεπτομέρειαι οὐδ' ἐπιβολὴ ἀναφορῶν ὅτι ἐκόντες μεταναστεύσαμεν. Μοῦ ἦσαν σκιώδη τέως ἀντιθέτως ἀγγελικὸς ὁ στρατός μας.

Μ· ΟΥΛΠΙΟΝ ΣΤ
 Ι Ε Κ Ι Ω Ν Α Σ Α Τ Λ
 Ν Ε Ι Ν Ο Ν Π Ι Ε Σ Β
 Τ Ε Β Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ι
 Γ Ο Ν Τ Ο Ν Τ Ε Ι Μ Η
 Τ Η Ν Κ Α Ι Ψ Τ Ι Ε Σ Τ Α
 Τ Ο Ν · Η Β Ο Ψ Λ Η
 Δ Ι Α Π Τ Α Σ Α Ν Α Ρ Ε
 Τ Η Ν Τ Ο Ν Ε Α Χ Τ Ι Σ
 Ε Ψ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Β

Σενεκίωνα
 Ἐν τινι δεξαμενῇ, ἀπετέλει δὲ
 ὑπόβαθρον.

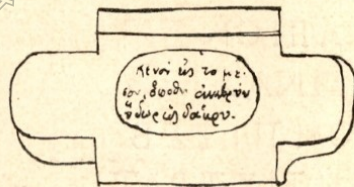
Περαιτέρω μίαν ὄραν Ἄϊ-τεπές παρὰ τὴν ὁδὸν μέγας, καὶ ἄλλος πρὸς τὴν Ραιδεστὸν παρὰ τὸ Καρέβλη.

ΠΑΝΙΟΝ

Ἔχει παρεκκλήσιον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου. Τέλειον ἐρείπιον. Ἐπὶ τῆς ΒΔ. πλευρᾶς σώζονται ἐρείπια Βυζαντινοῦ τείχους, ὅπερ διευθύνεται πρὸς Β. ἐνῶ πρὸς Δ. ἐπὶ λόφου μακρὰν σώζονται ἄλλου τείχους, ἅτινα συνήντων βεβαίως τὸ δυτικόν. Μεταξὺ δὲ διέρχεται τὸ ρεῦμα τῆς Μπασνῆς.

Εἰς τὴν Β πλευρὰν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ τείχους σώζονται ἐρείπια τῆς ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων, ἣτις ἐκτίσθη τῷ 1838 καὶ ἐκάη τῷ 1912 κατὰ τὴν γενομένην 12 Ἰανουαρίου μεγάλην πυρκαϊάν. Τότε ἔνεκα τοῦ πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου ἕως 180 οἰκίαι ἐκάησαν.

Ἐπὶ τῆς Β. πλευρᾶς σώζονται ἐρείπια ἄλλου τείχους εἰς θέσιν καλουμένην Ἅγιος Δημήτριος. Τὸ τείχος τοῦτο διευθύνεται πρὸς τὴν θάλασσαν. Εἶναι δὲ ἐρείπιον πυργίου Βυζαντινοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξωτερικὴ πλευρὰ κατὰ τὴν βᾶσιν εἶναι ἐσκαμμένη καὶ φαίνεται ὡς κοίλωμα. Πλησίον καὶ ἐντὸς τοῦ τείχους ὑπάρχει ἀτελής ἢ νεόδομητος καὶ ἀρκετὰ μεγάλη ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Βλαχέννας (ἡ μνήμη αὐτῆς Ἰουλίου 2) ὑπάρχει ἐν αὐτῇ μάρμαρον ἔχον τότε τὸ σχῆμα

Λέγεται ὅτι πρὸς 40—50 ἐτῶν Τουρκοῦς τις ἠθέλει νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ μέρος, ἔνθα ἐκτίσθη τῷ 1885 πον καὶ τὸ ἱερὸν μάρμαρον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινότης ἤγειρεν ἀμφισβητήσεις, τὸ πρᾶγμα κατήντησεν εἰς τὰ Δικαστήρια. Ἐπιτροπὴ δὲ ἐξ ἐπισήμων Τουρκῶν προεξάρχοντος τοῦ Καϊμακάμη ἐλθοῦσα καὶ μὴ δυναμένη ἄλλως νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, διέταξε παιδίον τι νὰ καθαρῶσιν τὸ ἱερὸν μάρμαρον. Καὶ ὅ τοῦ θαύματος ἤρχισε πάλιν νὰ νὰ ἰδρῶνῃ. Τότε οἱ Τουρκοὶ ἐκπλαγέντες ἐπεδίκασαν καὶ αὐτὸν τὸν τόπον εἰς τοὺς Χριστιανούς.

Ὁ ναὸς εἶχε στέγην, ἣτις ὅμως κατὰ τὴν ἔξορίαν κατεστράφη. Ἐπὶ